

СПОГОДБА МЕЖДУ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И РЕПУБЛИКА ЛАТВИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И ПРЕДОТВРАТИВАНЕ ОТ КЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ НА ДОХОДИТЕ

РАТИФИЦИРАНА СЪС ЗАКОН, ПРИЕТ ОТ XXXIX НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА 14 ЮЛИ
2004 Г. - ДВ, БР. 65 ОТ 2004 Г. В СИЛА ОТ 18 АВГУСТ 2004 Г.

Обн. ДВ. бр. 102 от 19 Ноември 2004г.

Република България и Република Латвия,
желаейки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно
облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци на доходите,
за да насърчат и укрепят икономическите отношения между двете страни,
се договориха, както следва:

Глава първа. ОБХВАТ НА СПОГОДБАТА

Обхват по отношение на лицата

Член 1

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната
или на двете договарящи държави.

Данъци, за които се прилага спогодбата

Член 2

1. Тази спогодба се прилага за данъци върху доходите, налагани от
страна на едната договаряща държава или на нейни органи на местна власт,
независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху доходите се считат всички данъци върху общия
доход или върху отделни елементи на дохода, включително данъците върху
приходи от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага спогодбата, са по-
специално:

а) в Латвия:

(i) данъкът върху дохода на предприятията (*uzņemumti ienakuma nodoklis*);

(ii) данъкът върху дохода на физическите лица (*iedzivotaju ienakuma nodoklis*);

(по-нататък наричани "латвийски данък");

б) в България:

(i) корпоративният подоходен данък;

(ii) данъкът върху дохода на физическите лица;

(iii) патентният данък;

(по-нататък наричани "български данък").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички подобни по естеството си
данъци, които са въведени след датата на подписване на тази спогодба като
допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на
договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени

изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

Глава втора. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Общи определения

Член 3

1. По смисъла на тази спогодба, освен ако контекстът не изискава друго:

а) (i) терминът "Латвия" означава Република Латвия, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията на Република Латвия и всяко друго пространство, прилежащо към териториалните води на Република Латвия, върху което могат да бъдат упражнявани правата на Латвия по отношение на морското дъно или неговото подпочвено пространство и техните природни богатства, според законите на Латвия и в съответствие с международното право;

(ii) терминът "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, а така също и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

б) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават Латвия или България според изискванията на контекста;

в) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

г) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или всяка общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;

д) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

е) терминът "международн транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет или шосейно транспортно средство, извършван от предприятие на едната договаряща държава, освен ако посочените транспортни средства се експлоатират изключително между места, намиращи се в другата договаряща държава;

ж) терминът "компетентен орган" означава:

(i) в Латвия, Министерство на финансите или негов упълномощен представител;

(ii) за България, министъра на финансите или упълномощен представител;

з) терминът "национално лице" означава:

(i) всяко физическо лице, притежавашо гражданство на едната договаряща държава;

(ii) всяко юридическо лице, гражданско дружество или асоциация, чийто правен статут се основава на действащите закони в едната договаряща държава.

2. При прилагането на спогодбата във всеки момент от едната договаряща държава всеки термин, който не е определен в нея, ще има значението, което му придава към момента на прилагането законодателството

на тази държава по отношение на данъците, обхванати от спогодбата, освен ако контекстът не изисква друго. Всяко значение, определено в приложимото данъчно законодателство на тази държава, ще има предимство по отношение на значението, определено в други закони на тази държава.

Местно лице

Член 4

1. За целите на тази спогодба понятието "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради своето местожителство, местопребиваване, място на учредяване, място на управление или всеки друг критерий от подобно естество, а също включва тази държава или всеки неин орган на местна власт. Този термин обаче не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи от източници в тази държава.

2. Когато въз основа на разпоредбите на ал. 1, едно физическо лице е местно лице и на двете договарящи държави, тогава неговото положение се определя, както следва:

а) то се счита за местно лице само на държавата, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице само на тази държава, с която има по-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси);

б) ако държавата, в която е центърът на жизнените му интереси не може да бъде определена, или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита местно лице само на държавата, в която обично пребивава;

в) ако то обично пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице само на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин и на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато в съответствие с разпоредбите на ал. 1 едно дружество е местно на двете договарящи държави, то се счита за местно лице само на държавата, по законите на която е учредено.

4. Когато в съответствие с разпоредбите на ал. 1 лице, различно от физическо лице, или дружество е местно лице на двете договарящи държави, компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да разрешат въпроса чрез взаимно споразумение и да определят начина на прилагане на тази спогодба по отношение на това лице. При липса на такова споразумение за целите на прилагане на спогодбата лицето няма да има право да претендира каквито и да са облекчения, предвидени в тази спогодба.

Място на стопанска дейност

Член 5

1. За целите на тази спогодба изразът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

- а) място на управление;
- б) клон;
- в) офис;

г) фабрика;
д) работилница;
е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за изследване или добиване на природни богатства.

3. Терминът "място на стопанска дейност" включва също така:

а) строителна площадка, строителен или монтажен обект, но само когато такава площадка или обект продължават за период, надвишаващ девет месеца;

б) дейности, които се извършват в териториалното море и изключителната икономическа зона на едната договаряща държава, във връзка с изследването и добиването от морското дъно и подпочвеното пространство на природни богатства, намиращи се в тази държава, ако такива дейности се извършват за период или периоди, надвишаващи общо 90 дни във всеки дванадесет месечен период.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че изразът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието единствено с цел складиране, излагане или доставка;

в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) поддържане на определено място изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

д) поддържане на определено място, изключително за извършване на всяка друга дейност, която има подготвителен или спомагателен характер, за предприятието;

е) поддържане на определено място на дейност единствено за осъществяване на което и да е съчетание от посочените в букви от "а" до "д" дейности, при положение че цялостната дейност на това определено място, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага ал. 6, действа от името на предприятие, като има и обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, се счита, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал. 4, които, ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Не се счита, че предприятие на едната договаряща държава има място на стопанска дейност в другата договаряща държава само защото то извърши дейност в тази друга държава посредством брокер, комисионер или друг представител с независим статут, при условие че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извърши стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не прави което и да е от дружествата място на стопанска дейност на другото.

**Глава трета.
ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ**

**Доходи от недвижимо имущество
Член 6**

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращ се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държавата, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодоползването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси, права върху активи (данни или информация, получени при изследване, извлечени природни богатства), които се създават въз основа на изследването или добиването на природни богатства от морското дъно и подпочвеното пространство. Кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбата на ал. 1 се прилага и по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

**Печалби от стопанска дейност
Член 7**

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат с данък само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, намиращо се там. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислена към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, намиращо се там, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше отделно и самостоятелно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещ напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност в едната договаряща държава, се допуска приспадане на разходите, извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира

мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място. Въпреки това такова приспадане няма да се допуска по отношение на разходи, които не биха се приспаднали, ако мястото на стопанска дейност беше самостоятелно предприятие на тази договаряща държава.

4. Доколкото в едната договаряща държава обичайно е възприето печалбите, които се причисляват към мястото на стопанска дейност, да се определят на базата на разпределение на съвкупната печалба на предприятието между отделните му звена, ал. 2 няма да се счита ограничаваща за тази договаряща държава да определя облагаемите печалби чрез така възприетия обичаен начин на разпределение; възприетият начин на разпределение обаче трябва да е такъв, че резултатът да съответства на принципите, съдържащи се в този член.

5. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи печалбите, причислени към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи от доход, разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Международен транспорт

Член 8

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби, самолети или шосейни транспортни средства в международния транспорт се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат също и по отношение на печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Свързани предприятия

Член 9

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия, би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данък.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата

посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава може да направи съответната корекция на размера на данъка, начислен върху тези печалби. При извършването на такава корекция ще се вземат предвид другите разпоредби на тази спогодба и компетентните органи на договарящите държави при необходимост ще се консултират един друг.

Дивиденти

Член 10

1. Дивидентите, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива дивиденти могат да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице, и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако притежателят на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава, така начисленият данък няма да надвишава:

а) 5 процента от брутната сума на дивидентите, ако притежателят е дружество (различно от гражданско дружество), което притежава пряко поне 25 процента от капитала на дружеството, което изплаща дивидентите;

б) 10 процента от брутната сума на дивидентите във всички останали случаи.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивидент", употребен в този член, означава доходи от акции или други права, даващи право на участие в печалбите, с изключение на вземания за дълг, както и доходи от други права, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции, в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или упражнява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи в тази друга държава.

Лихви

Член 11

1. Лихвите, възниквали в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това тези лихви могат да се облагат с данък и в договарящата държава, в която възникват, и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на лихвите е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от брутната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2 лихвите, възникнали в едната договаряща държава, които са получени и притежавани от правителството на другата договаряща държава, включително негов орган на местна власт, Централната банка или финансова институция, изцяло притежавана от това правителство, или лихви, получени по заеми, гарантирани от това правителство, се освобождават от данък в първата посочена държава.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всяка вид, независимо от това, дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото на участие в печалбите на дължника, и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Терминът "лихви" не включва доход, който се счита за дивидент по смисъла на чл. 10. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1, 2 и 3 не се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством място на стопанска дейност, намиращо се там, или извършва в тази друга договаряща държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите, и тези лихви са за сметка на такова място на стопанска дейност или определена база, ще се счита, че тези лихви произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеца и притежателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеца и притежателя при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Авторски и лицензионни възнаграждения

Член 12

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаградения обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат, и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава, така наложението на данък няма да надвишава:

а) 7 процента от брутния размер на авторските и лицензионните възнаграждения, изплатени за използването или правото на използване на кинофилми и филми или магнитофонни записи, използвани за радио- или телевизионно излъчване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес;

б) 5 процента от брутния размер на авторските и лицензионните възнаграждения във всички останали случаи.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми и филми или магнитофонни записи, използвани за радио- или телевизионно излъчване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за използването или правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация, относяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на алинеи 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга договаряща държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, с които правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано и тези авторски и лицензионни възнаграждения са за сметка на такова място на стопанска дейност или определена база, то тогава ще се счита, че тези авторски и лицензионни възнаграждения възникват в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеца и притежателя или между тях двамата и някое друго лице сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеца и притежателя при липсата на такива

взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Печалби от прехвърляне на имущество

Член 13

1. Доходите или печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, или на акции или дялове в дружество, активите на което състоят основно от такова имущество, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от активите на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или на такава определена база, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

3. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава, което експлоатира кораби или самолети, или шосейни транспортни средства в международния транспорт, от прехвърляне на кораб, самолет или шосейно транспортно средство, използвано в международния транспорт, или на движимо имущество, свързано с използването на такива транспортни средства, се облагат само в тази договаряща държава.

4. Печалбите от прехвърляне на всякакво имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2 и 3, се облагат с данък само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Независими лични услуги

Член 14

1. Доходите, получени от физическо лице, което е местно лице на едната договаряща държава, във връзка с професионални услуги или други дейности с независим характер, се облагат с данък само в тази държава, освен ако то има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава за целите на извършваната от него дейност. Ако то има такава определена база, доходът може да се облага в другата държава, но само такава част от него, каквато е причислена към тази определена база. За тази цел, когато физическото лице, което е местно лице на едната договаряща държава, пребивава в другата договаряща държава за период или периоди, надвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесетмесечен период, започващ или завършващ в съответната данъчна година, ще се счита, че то има редовно на разположение определена база в тази друга държава и доходът, получен от посочените по-горе негови дейности, осъществявани в тази друга държава, ще бъдат причислени към тази определена база.

2. Терминът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Доходи от трудово правоотношение

Член 15

1. Като се имат предвид разпоредбите на членове 16, 18, 19 и 20, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбата на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесетмесечен период, започващ или завършващ в съответната данъчна година, и

б) възнаграждението е платено от работодател или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата държава, и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, която работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб, самолет или шосейно транспортно средство, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, може да се облага с данък в тази държава.

Директорски възнаграждения

Член 16

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борд на директорите или на друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Художествени изпълнители и спортсти

Член 17

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител, като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или като музикант или спортстист от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност, извършвана от художествен изпълнител или спортстист в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнител или спортстист, а от друго лице, тези доходи независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15 могат да се облагат с данък в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортстиста.

Пенсии и ануитети

Член 18

1. Като се имат предвид разпоредбите на ал. 2 на чл. 19, пенсии и други подобни плащания, изплатени на местно лице на едната договаряща държава във връзка с трудово правоотношение в миналото, както и ануитети, изплатени

на това местно лице, се облагат с данък само в тази държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 изплатени пенсии и всякакви други подобни плащания, извършени от едната договаряща държава на основание на публична схема, представляваща част от нейната социалноосигурителна система, се облагат с данъци само в тази държава.

3. Терминът "анюитет" означава определена сума, която се изплаща периодично в определено време пожизнено или в течение на определен или определим период от време в изпълнение на задължението за пълно и съответно възстановяване на извършените плащания в пари или в тяхна равностойност.

Държавна служба

Член 19

1. а) Заплати, надници и други подобни възнаграждения, различни от пенсия, изплатени от едната договаряща държава или неин орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава или орган, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такива заплати, надници и други подобни възнаграждения обаче се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

- (i) е гражданин на тази държава; или
- (ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. а) Всяка пенсия, изплатена от или за сметка на фондове, създадени от едната договаряща държава или неин орган на местна власт, на физическо лице за извършени услуги на тази държава или орган, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такива пенсии обаче се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази друга държава.

3. Разпоредбите на членове 15, 16, 17 и 18 се прилагат по отношение на заплати, надници и други подобни възнаграждения и пенсии за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или неин орган на местна власт.

Студенти

Член 20

Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, получава за своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данък в тази държава, при условие че тези плащания са от източници извън тази държава.

Преподаватели и научни работници

Член 21

1. Физическо лице, което пребивава в едната договаряща държава с цел преподавателска или изследователска дейност в университет, колеж или друга призната образователна или научна институция, намираща се в тази договаряща държава, и който е или е бил непосредствено преди пристигането

си там местно лице на другата договаряща държава, е освободено от облагане с данък в първата посочена договаряща държава по отношение на възнаграждението му за такава преподавателска или изследователска дейност за период, ненадвишаващ две години от датата на първото посещение с такава цел.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи от научни изследвания, ако тези дейности са предприети не в обществен интерес, а преимуществено за лично облагодетелстване на някое лице или лица.

Други доходи

Член 22

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, независимо от техния източник, които не са изрично посочени в предходните членове на тази спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбата на ал. 1 не се прилага по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определено в ал. 2 на член 6, когато получателят на такива доходи като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност или осъществява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат доходите, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 съобразно случая.

Глава четвърта.

МЕТОДИ ЗА ПРЕМАХВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Премахване на двойното данъчно облагане

Член 23

1. В Латвия двойното данъчно облагане се избягва, както следва:

а) когато местно лице на Латвия получава доходи, които в съответствие с тази спогодба могат да се облагат с данък в България, Латвия, освен ако в нейното вътрешно законодателство не е предвидено по-благоприятно третиране, ще допусне, като приспадане от данъка върху дохода на това местно лице сума, равна на данъка върху дохода, платен в България.

Такова приспадане обаче няма да надвишава тази част от данъка върху дохода в Латвия, както е изчислен преди приспадането, която е причислена към дохода, който може да се обложи с данък в България.

б) за целите на буква "а", когато дружество, което е местно лице на Латвия, получава дивиденти от дружество, което е местно лице на България, в което притежава най-малко 10 % от акциите с право на глас, данъкът, платен в България, включва не само данъка върху дивидента, а също и съответната част от данъка, платен върху печалбите на дружеството, от които се разпределя този дивидент.

2. В България двойното данъчно облагане се избягва, както следва:

а) когато местно лице на България получава доходи, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба могат да се облагат с данък в Латвия, България, спазвайки разпоредбите на букви "б" и "в" на тази алинея, ще освободи такива доходи от облагане с данък;

б) когато местно лице на България получава дивиденти, лихви или

авторски и лицензионни възнаграждения, които в съответствие с разпоредбите на чл. 10, 11 или 12 на тази спогодба могат да се облагат с данък в Латвия, България ще допусне като приспадане от данъка върху дивидентите, лихвите или авторските и лицензионните възнаграждения на това местно лице сума, равна на данъка, платен в Латвия; такова приспадане обаче няма да надвишава тази част от данъка, както е изчислен преди приспадането, която е причислена към тези дивиденти, лихви или авторски и лицензионни възнаграждения, произхождащи от Латвия;

б) когато в съответствие с която и да е от разпоредбите на спогодбата получени доходи от местно лице на България са освободени от облагане с данък в България, България може въпреки това, при определяне размера на данъка върху останалите доходи на това местно лице, да вземе предвид освободените доходи.

Глава пета. СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Равенство в третирането

Член 24

1. Националните лица на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които националните лица на тази друга държава при същите обстоятелства, и по-специално по отношение на качеството местно лице, са или могат да бъдат подложени. Независимо от разпоредбите на чл. 1 тази алинея се прилага също и по отношение на лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. Лица без гражданство, които са местни лица на едната договаряща държава, не подлежат в която и да е от договарящите държави на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които гражданите на съответната държава при същите обстоятелства, и по-специално по отношение на качеството местно лице, са или могат да бъдат подложени.

3. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава няма да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава, отколкото данъчното облагане на предприятията на тази друга държава, които извършват същите дейности. Тази разпоредба няма да се считат като задължаващи едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да са лични намаления, облекчения или приспадания за целите на данъчното облагане с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

4. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на член 9, ал. 7 на член 11 или ал. 6 на член 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания, извършени от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, за целите на определянето на облагаемите печалби на това предприятие, ще се приспадат при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава.

5. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира пряко или непряко от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата посочена държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

6. Независимо от разпоредбите на чл. 2 разпоредбите на този член се прилагат по отношение на данъци от всякакъв вид и описание.

Процедура на взаимно споразумение

Член 25

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своя случай пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице, или ако случаят му е по ал. 1 на чл. 24, пред компетентния орган на договарящата държава, на която е национално лице. Случаят трябва да бъде представен в срок три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете, предвидени в националното законодателство на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да разрешат посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те също така могат да се консултират взаимно за избягване на двойното данъчно облагане по случаи, които не са предвидени в спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват директно помежду си с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи.

Размяна на информация

Член 26

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, каквато е необходима за изпълнение разпоредбите на тази спогодба или на националните законодателства, относящи се до данъци от всякакъв вид и описание, наложени от договарящите държави или органи на местна власт, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на спогодбата. Обменът на информация не е ограничен от чл. 1 и 2. Всяка информация, получена от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава, и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното

преследване, както и решаването на жалби във връзка с данъците, посочени в първото изречение. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да предоставят информацията на съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагаша на една от договарящите държави задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по обичайна административна процедура на тази или на другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (*ordre public*).

Членове на дипломатически представителства и консулски служби

Член 27

Нищо в тази спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства или на консулските служби, предоставяни съобразно общите норми на международното право или разпоредбите на специални споразумения.

Глава шеста. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Влизане в сила

Член 28

1. Договарящите държави ще се уведомят една друга, че са изпълнили процедурите, изисквани от техните законодателства за влизане в сила на тази спогодба. Спогодбата влиза в сила от датата на получаване на по-късното от тези уведомления.

2. Разпоредбите на спогодбата ще се прилагат в двете договарящи държави:

а) по отношение на данъците, удържани при източника, за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила;

б) по отношение на другите данъци върху дохода за тези данъци, които са начислени за всяка данъчна година, започваша на и след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила.

Прекратяване

Член 29

1. Тази спогодба остава в сила за неопределен срок, като всяка от договарящите държави може да прекрати действието на спогодбата по дипломатически път, като писмено уведоми другата договаряща държава за прекратяването не по-късно от 30 юни на всяка календарна година, започваша след изтичането на пет години от годината, в която спогодбата влиза в сила.

2. В такъв случай спогодбата ще престане да действа и в двете договарящи държави:

а) по отношение на данъците, удържани при източника, за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е направено уведомлението;

б) по отношение на другите данъци върху доходите за тези данъци, които са начислени за всяка данъчна година, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е направено уведомлението.

В удостоверение на горното долуподписаните, съответно упълномощени за това, подписаха тази спогодба.

Съставена в два оригинални екземпляра в София на 4 декември 2003 г. на български, латвийски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.